# Pregaria.cat

**Entrada**

## La noia del metro

A aquella hora el metro va més que ple. Al meu costat hi ha una noia d'uns 30 anys que no para de plorar de forma dissimulada. Quan baixem a Diagonal li pregunto: Et trobes bé? I em diu: No, no em trobo bé. Acaben d'acomiadar-me de la feina. S'asseu al banc de l'andana, i jo, al seu costat. Silenci. Em mira i em diu: M'ha cridat el cap de servei al seu despatx, i de seguida he vist quines eren les seves intencions. (silenci) A mida que anava venint cap a mi, jo anava reculant, fins que he sortit quasi corrent. He entrat al servei per rentar-me la cara i mirar de tranquil·litzar-me. Però quan he arribat al departament ve el conserge i em dona una nota: "Ja pot marxar. Passi per Administració i demà no torni." M'han acomiadat. (silenci) Em mira. Si no fos per tu... per la pregunta que m'has fet... potser m'hauria tirat al metro. (silenci) Visc amb la mare, que ja és gran i està perdent el cap... Què vols que faci?

Hem anat a fer un cafè. Li he donat un parell de valerianes i un telèfon de contacte de "l'Acció Catòlica Obrera". Tenen un servei d'atenció per a temes límit. Demana per la Pilar... Em mira. I què?, em diu. T'ajudarà. No podem tirar la tovallola!! I aquest és el meu telèfon. Jo també hi estic ficada; t'ajudaré...

Quan arribo a casa sento ràbia. I dono un cop de puny a la taula per descarregar la meva indignació. Em faig mal. Paciència. Em vaig asserenant i ara potser sí que sento la necessitat de pregar. Feia dies que quasi no ho feia. No tinc res a dir-li a Déu. Prou que sap el que passa. Mirant la imatge del santcrist, imagino que dels seus ulls cau una llàgrima; la de la noia del metro. Segur que és una ficció de la meva ment, però vàlida. A la creu del Senyor hi ha els crucificats.

Quan escolto les notícies, surt un president que diu que enguany han creat tants llocs de treball... Un altre cop de puny sobre la taula. Compte, que em faré mal!! Però és un mal que torna a obrir una porta que sense adonar-me havia anat tancant: la porta de la lluita per la igualtat, la llibertat i la fraternitat. Demà connectaré amb la Pilar de "l'Acció Catòlica Obrera"...

(del diari de la Mònica 03)
*Jesús Renau sj.*